

Lindorff Credit Management B.V.
Postbus 2750
3800 GJ Amersfoort
E-mail: helpdesk.nl@lindorff.com

Datum: 21 februari 2015	Behandeld door: J.G. Scholten	Kenmerk: Van Tongeren Beheer BV / 61.50.10.997 Beschouwingen verwijtbaar nalaten 'registreren' Ons kenmerk: WBA20ReproBeschLind20150221
----------------------------	----------------------------------	--

Geachte mevrouw, mijnheer,

Inzake bovengenoemde Van Tongeren Beheer B.V. richten wij ons tot u met het volgende.

Definitief geworden beschouwingen en conclusie.

Wij hebben een voorlopig onderzoek verricht naar het functioneren van u als incassobureau (voorheen Solveon incasso genoemd, uw rechtsvoorganger) van de ABN AMRO Bank N.V. inzake bovengenoemd dossier. Per brief gedateerd 6 februari jl. met bijlagen / beschouwingen bent u daarvan op de hoogte gesteld. Deze brief met bijlagen is geacht hier integraal te zijn opgenomen en herhaald.

Op onze brief met bijlagen van 6 februari jl. en gelijkloidend e-mail bericht heeft u niet c.q. niet tijdig gereageerd.

Onze reactie hierop luidt als volgt.

Wij stellen vast dat u bewust niet één letter besteedt aan inhoudelijk verweer tegen de standpunten zoals verwoord in onze voornoemde beschouwingen. Kennelijk heeft u geen inhoudelijk verweer tegen onze beschouwingen, anders had u die wel ingebracht in voornoemd antwoord.

Zo gaat u niet in op het feit dat de brief van de ABN Bank van 8 juli 2009 gericht aan de curator van Van Tongeren Repro B.V. niet door de advocaat van de ABN Bank, mr. D.K. Greveling, noch door de advocaten van Van Tongeren Beheer B.V., te weten mr. B.G. van Twist en mr. A.C. Turner, is voorgelegd aan de rechter in de aangespannen gerechtelijke procedure tussen ABN Bank en Van Tongeren Beheer B.V..

In de brief van de ABN Bank van 8 juli 2009 dient zij haar vordering in bij de curator van Van Tongeren Repro B.V. en claimt de ABN Bank separaat de 'verpanding van alle vorderingen op derden' tegenover de curator van Van Tongeren Repro B.V., inclusief een kopie van de bewijsstukken daarbij. Dit is het ultieme bewijs dat de ABN Bank zelf de verpandingsafspraken intern en extern erkende en regulier uitvoerde zoals gebruikelijk is in dezen.

U, noch uw advocaat mr. D.K. Greveling, als de eisende partij, presenteert aan de rechter deze belangrijk brief bewust niet. Zo blijft een belangrijk deel van de juridische kwestie en een belangrijk deel van de historische realiteit buiten beschouwing van de rechter in dezen. En dat komt tot uiting in het tussenvonnissen van 16 maart 2011. Dit nalaten door uw advocaat geldt, aanvullend, later ook voor de inbreng in de drie specifieke hoorzittingen die aan de 'bewijsplicht' van Van Tongeren Beheer ten grondslag lagen. De

senior accountmanager van de ABN Bank 'kon zich opeens 'niets meer herinneren' van zijn advies in het gesprek van 20 mei 2009 terwijl die functionaris gewoon zijn werk doet heden ten dage. Omdat de rechter geen onderzoek mag plegen betekent het voorgaande dat het vonnis van de rechter in dezen 'per definitie' gebaseerd is op onvolledige, onjuiste en onvoldoende historische realiteit en het ontbreken van de juiste context. En dat is in deze 'bewust en georganiseerd' het geval geweest. Het beroep door de ABN Bank op het in kracht van gewijsde gegane vonnis van 27 juni 2012 is derhalve ook niet zonder ironie in dezen!

Het systeem, dat u en uw advocaat, namens de bank, essentieel bewijs kunnen en mogen achterhouden, en dat daarna de rechter als gevolg van dit achterhouden van essentieel bewijs een onjuist en onjuist gefundeerd vonnis wijst dat in uw voordeel uitmondt, moet u dan ook, tezamen met het Ministerie van Veiligheid en Justitie / het Openbaar Ministerie enerzijds, en de Nederlandse Orde van Advocaten anderzijds, maar genoegzaam uitleggen aan Nederland en de Nederlanders tussen 18 en 81 jaar oud.

Verder gaat u niet inhoudelijk in op het volgende uit de beschouwingen.

Samenvatting en conclusie.

- a. Als de ABN Bank bij de curator de 'verpanding van alle vorderingen op derden' claimt in haar brief van 8 juli 2009, en die claim voorziet van de vereiste bijlagen, dan geeft de ABN Bank daarmee expliciet aan dat zij de betwiste verpanding zelf, intern en extern, ondubbelzinnig erkent en zelf procedureel regulier uitvoert c.q. claimt.
- b. Dat de ABN Bank een jaar later in de rechtbankprocedure stelt dat de ABN Bank 'registratie niet heeft toegezegd', omdat tijdige en reguliere registratie door het ABN Bankkantoor Amsterdam is verzuimd, is niet relevant, niet terzake en zelfs misleidend.
- c. Dat de rechtbank, naar aanleiding van de stelling van de ABN Bank dat 'registratie niet is toegezegd' de bewijslast bij Van Tongeren legt, is niet begrijpelijk en niet geloofwaardig, in de wetenschap dat de ABN Bank in haar brief van 8 juli 2009 expliciet aangeeft dat zij de betwiste verpanding zelf, intern en extern, ondubbelzinnig erkent en zelf procedureel regulier uitvoert c.q. claimt.
- d. Dat de ABN Bank niets te verliezen had, noch te verliezen heeft, en dat de ABN Bank zelfs belang had bij, rechtsgeldige verpanding, en dat door de 'houding en het gedrag' van de ABN Bank zeer grote financiële schade is ontstaan bij haar kredietrelatie Van Tongeren Beheer B.V..
- e. De drie getuigenverhoren nutteloos werden door de getuigenis van dhr. Kleiterp dat die 'zich niets weet te herinneren' en dat die laatste getuigenis een staaltje van zuivere manipulatie betreft ten gunste van de ABN Bank.

Op grond van deze samenvatting en conclusie stellen wij vast dat:

1. ABN AMRO Bank N.V. te Amsterdam, en
2. mr. D.K. Greveling van Greveling Advocaten te Hilversum, en
3. mr. B.G. van Twist van Van Twist Advocaten te 's-Gravendeel, en
4. mw. mr. A.C. Turner van Van Twist Advocaten te 's-Gravendeel, zowel gezamenlijk als ieder afzonderlijk niet te vertrouwen zijn en niet betrouwbaar zijn te noemen.
5. Rechtbank Haarlem niet begrijpelijk en niet geloofwaardig heeft geoordeeld en dwaalde in dezen.

Wij hebben kennis genomen van het uitblijven van uw tijdige schriftelijke reactie op onze uitnodiging van 6 februari jl. maar dit is voor ons geen aanleiding onze beschouwingen van 5 februari jl. te wijzigen. Dat heeft tot gevolg dat onze 'beschouwingen' thans een definitieve status hebben gekregen en voor publicatie beschikbaar zijn. Onderstaand treft u onze conclusie nog een keer aan.

Onze conclusie.

Wij stelden ons in dit voorlopige onderzoek de vraag of 'zonder twijfel' u, als incassobureau (voorheen Solveon incasso genoemd, uw rechtsvoorganger) van de ABN AMRO Bank N.V., inzake bovengenoemd dossier, te vertrouwen bent en als betrouwbaar beoordeeld kunt worden. In onze ogen was het antwoord op die vraag: nee!

Op grond van bovenstaand definitief geworden onderzoek c.q. definitief geworden beschouwingen luidt het definitieve antwoord op deze vraag ook: 'nee'!

Vervolgconclusie: systeemcrash?

Wij trekken uit de gang van zaken tot nu toe de voorlopige conclusie dat er in dezen sprake is van een systeemcrash. Dat wil zeggen dat niet het systeem van 'Justitia' c.q. haar beleidsdoeleinden bepalen wat er gebeurt in een gerechtelijke procedure, maar dat dit wordt bepaald door de mensen die dit systeem 'bemannen' c.q. de subjectieve doeleinden (!) van hen tezamen bepalen hoe een gerechtelijke procedure uiteindelijk (financieel) eindigt voor de andere partij.

Dit zou ook kunnen bevestigen waarom 'een dief geen aangifte doet tegen een andere dief'?

De Waagmeesters Bedrijfs Advies B.V. is een aan het maatschappelijk verkeer deelnemende organisatie. Zij adviseert tal van personen en ondernemingen die in financiële problemen zijn gekomen ongeacht de oorzaak. Zij acht het haar maatschappelijke plicht om tegen - in haar ogen - onoorbare situaties verweer te voeren en deze onoorbare situaties te bestrijden en helpen voorkomen. Indien nodig publiceert zij over waargenomen onoorbare situaties met het doel herhaling ervan te bestrijden en te voorkomen. Een nadere uitwerking van dit beleid treft u aan op de volgende pagina's 4 t/m 6 van deze brief.

Thans vindt binnen 2 weken na heden publicatie plaats van onze beschouwingen en conclusie onder ons conveniërende voorwaarden en melding aan alle relevante maatschappelijke partijen, waaronder de betrokken rechtbank, relevante toezichthouders en het Ministerie van Veiligheid en Justitie. Doelgroep daarnaast is elke Nederlander van 18 tot en met 81 jaar. Hierover is geen enkele vorm van communicatie mogelijk.

Wij behouden ons het recht voor latere ontwikkelingen in dit dossier alsnog in de beschouwingen op te nemen. Ook zijn wij vrij om dossiers waarin u en uw voornoemde advocaat actief zijn of zijn geweest aan een onderzoek te (laten) onderwerpen.

Hoogachtend,

J.G. Scholten

Waagmeesters Bedrijfs Advies B.V.

Bijlage(n): - beschouwingen van 5 februari 2015
 - 'Juridisch advies nodig versie 09?' (alleen digitaal)

Een nadere uitwerking van het publicatiebeleid van de Waagmeesters Bedrijfs Advies B.V..

Algemeen.

Wat zijn de uitgangspunten en standpunten bij de verantwoording door WBA van het publiceren van haar notities met bevindingen en casussen?

1. WBA en algemene uitgangspunten.

2. WBA en specifieke uitgangspunten 'georganiseerde' rechtspraak en advocatuur.

3. WBA standpunten.

1. WBA en algemene uitgangspunten.

- a. WBA bezit de vrijheid van meningsuiting om te publiceren over in haar ogen onoorbare praktijken.
- b. Heeft daarbij geen belang in de zin van financieel voordeel of iets dergelijks.
- c. Heeft de maatschappelijke plicht om onoorbare praktijken uit haar advieswerkzaamheden aan te kaarten en desnoods te melden of te publiceren teneinde herhaling ervan te beperken, te bestrijden of te helpen voorkomen. Zij doet dat mede door het opstellen en versturen van brieven aan de betrokkenen en door die brieven op haar website www.bedrijfsadviseur.biz te plaatsen.
- d. De partij die onoorbaar handelt, of de partij die toestaat onoorbaar te handelen, bijvoorbeeld in een opdrachtgever – opdrachtnemer relatie, heeft er direct of indirect (financieel) voordeel bij gehad onoorbaar te (laten) handelen.
- e. Uit het onoorbaar handelen vloeit voort dat een andere partij, meestal een relatie van WBA, er (financieel) nadeel van ondervindt of heeft ondervonden.
- f. De onoorbare praktijken zijn in regelingen, het nalaten van handelingen, nalatigheden en / of in 'achterkamertjes of in Dark Rooms' in de vorm van heimelijke afspraken tot stand gekomen en / of af te leiden uit de vervolghandelingen van die partij(en) of het nalaten daarvan.
- g. De onoorbare praktijken zijn in strijd met de ethiek, de moraal en het fatsoen in het algemeen, en / of in strijd met het Europese Verdrag van de Rechten van de Mens c.s., en / of in strijd met afgelegde beroepsverklaringen danwel de gebruikelijke beroepseed, normen en waarden.
- h. Paraplu-regelingen als geheimhoudingsplicht en verschoningsrecht, macht en gezag zijn geen aanleiding voor WBA om geen beroep te doen op haar plicht tot beperken, bestrijden of helpen voorkomen van onoorbare praktijken.

2. WBA en specifieke uitgangspunten 'georganiseerde' rechtspraak en advocatuur.

- I. In het kader van de rechtspraak c.s. zijn regels en wetten van toepassing. Deze zijn tot stand gekomen in de samenwerking tussen het Ministerie van Veiligheid en Justitie / het Openbaar Ministerie c.s. enerzijds en de Nederlandse Orde van Advocaten c.s. anderzijds. Deze regelingen dienen uiteraard (ook) de belangen van deze partijen zelf en hun individuele deelnemers. Bij de totstandkoming van deze regelingen zijn de huidige individuele (proces)partijen, in dezen die in het civiel recht / ondernemingen, niet betrokken geweest noch vertegenwoordigd geweest om hun gerechtvaardigde belangen in deze regelingen op te nemen. WBA valt uitdrukkelijk gesteld niet onder de werkingssfeer van deze regelingen voornoemd.

II. Wat zijn de praktische gevolgen van deze regelingen voornoemd?

- i. De advocaat heeft een wettelijk monopolie en specifieke beschermingsrechten als geheimhoudingsplicht en verschoningsrecht.
- ii. Er is geen extern en specifiek toezicht op de advocatuur anders dan via de NOVA zelf.
- iii. De advocaat is leidend in alle communicatie, de opdrachtgever c.s. staat 'buiten spel'.
- iv. De rechter laat zich alleen informeren door de advocaat, uitgezonderd de kantonrechter. Alleen de advocaten van beide van mening verschillende partijen informeren de rechter.
- v. De advocaten zijn de 'spil' tussen de maatschappelijke partijen en de rechter.
- vi. Bij geschillen buiten de rechter om bepalen de advocaten de regie, inclusief de inhoud van een regeling in de vorm van een 'schikking' of een vaststellingsovereenkomst.
- vii. De NOVA-reglementen schrijven voor dat de advocaten elkaar onderling niet 'bejegenen'.

- viii. Wel nemen de advocaten onderling heimelijk contact op met elkaar om in 'achterkamertjes' of in Dark Rooms 'geheime afspraken' te maken om deals te regelen. In buitengerechtelijke 'deals' blijft de rechterlijke toets dan nadrukkelijk afwezig.
- ix. De NOvA-reglementen laten voldoende ruimte voor de individuele advocaten om hun 'eigen belangen eerst' te dienen, daarna volgen de belangen van de opdrachtgevers.
- x. De advocaten geven niet meer openheid of informatie dan zij wenselijk achten vanuit hun belang of dat van hun opdrachtgever, niet vanuit wat maatschappelijk wenselijk is of zou zijn. In tegendeel: 'schikkingen', ook die waar de Nederlandse Staat bij is betrokken, zijn volledig afgeschermd en vaak in strijd met het algemeen of maatschappelijk belang.
- xi. De reciprociteit (de wederkerigheid, gelijke behandeling over en weer) bij de advocaten onderling betekent continuïteit van de (onderlinge) dienstverlening. Dit op zich zijn al heimelijke afspraken.
- xii. De opdrachtgevers betalen de rekening uiteindelijk.
- xiii. Grote opdrachtgevers betalen het minst (in aantallen verloren geschillen en in bedragen / geschil), kleine opdrachtgevers betalen het meest (in aantallen en in bedragen / geschil). Dit zowel relatief als absoluut.
- xiv. Morgen herhaalt zich de geschiedenis (als een kopie van vandaag).
- xv. WBA conformeert zich niet aan dit georganiseerde verdienmodel van de advocatuur c.q. de rechtspraak en 'klapt uit de school of is klokkenluider'. Zie het praktijkverslag onder 'Juridisch advies nodig?'.
- xvi. Geen advocaat zal dit systeem van 'georganiseerde rechtspraak' betwisten of bekritisieren omdat het eigen belang, het NOvA-reglement en het perspectief / de reputatie zich daartegen verzetten.

III. Inherent aan dit georganiseerde systeem is het uitblijven van concurrentie en het verschijnsel van 'verstoppertje' spelen. De advocaten zeggen, schrijven en informeren de andere partij niet over wat er tegen hen pleit. Zij houden bewijsstukken achter die tegen henzelf pleiten. Dat klinkt logisch en oorbaar maar dat is het niet. Want de historische realiteit is verdwenen. Onder het 'beslagrecht' bestaan echter enkele opties hertegen maatregelen te treffen.

En de tegenpartij is vaak niet terzake kundig of onmogelijk in de gelegenheid om op de hoogte te zijn of te komen van achtergehouden historisch bewijsmateriaal. Dit fenomeen wordt versterkt door een advocaat die met de advocaat van de tegenpartij 'dealt' en samen de rechter of rechtsgang danwel de uitkomst van een 'schikking' manipuleert. Dat wil zeggen dat de advocaten c.q. de advocatuur de 'waarheidsvinding' blokkeren of manipuleren door zijn of hun werkwijze en gedrag. En daar zelf ook beter van kunnen worden. De heimelijke reciprociteit komt hier ook weer om de hoek kijken.

De buitenwereld blijft onwetend over deze manipulatie die sommige opdrachtgevers, vooral de grote(re) partijen, goed uitkomt. Denk aan de effecten van enerzijds ontkennen, negeren en verzwijgen en anderzijds 'schikken' van zaken die liever geen precedentwerking opleveren.

- IV. En de maatschappelijke partijen blijven de rekeningen maar betalen. Dit uit onwetendheid, 'vertrouwend' op de wetenschappelijk opgeleide advocaten, die ook nog eens een 'beroepseed' hebben afgelegd, een maatschappelijke vertrouwensfunctie vervullen en in een gerespecteerd uniform rondlopen. Deze wetenswaardigheden laten onverlet dat het eigen belang van de advocaat en de advocatuur te allen tijde voorop staat, als het kan onopgemerkt en als het moet heimelijk.
- V. En de rechterlijke macht? Die organiseert, regelt en zit een bijeenkomst voor, kijkt en luistert hiernaar en schrijft een vonnis. Ze voeren de regelingen uit, niet meer en niet minder!

VI. De (uiterlijke) kenmerken van deze werkwijze en het patroon van het gedrag van advocaten in een procedure bij de rechter zijn als volgt samen te vatten.

- a. Een partij hoeft geen medewerking (lees: informatie) te verlenen aan zijn veroordeling.
- b. De rechter in het civiel recht / ondernemingen is passief en doet geen onderzoek naar informatie.
- c. In een procedure brengt de advocaat van de eisende partij dus geen 'bewijsmateriaal' in dat tegen zijn standpunten kan pleiten. Zo werkt de advocaat van de gedaagde partij in principe ook.
- d. De advocaat van de eisende partij presenteert aan de rechter alleen de 'juridische kwestie' en laat alle historische feiten en omstandigheden bewust achterwege. De feiten en omstandigheden waaronder de juridische kwestie is ontstaan blijven dus bewust buiten zijn beschouwing en buiten beeld voor de rechter. De juridische kwestie wordt zo uit zijn context en het hele verband gerukt. Zo blijft de ontstaansgrond van de juridische kwestie buiten beschouwing en kan de verwijtbare houding en het verwijtbare gedrag daarin en daarbij van de eisende partij buiten beeld blijven.
- e. Als de rechter geen onderzoek mag plegen betekenen de voorgaande punten dat een vonnis van de rechter 'per definitie' gebaseerd kan zijn op onvolledige, onjuiste en onvoldoende historische realiteit en het ontbreken van de juiste context .
- f. Als de advocaat van de eisende partij 'bewust' informatie achterhoudt dan is het de taak van de advocaat van de gedaagde partij al die informatie wel in te brengen.
- g. Maar als de advocaten 'onderling geheime afspraken' hebben gemaakt over deze taakvervulling, dan kan het zijn dat de rechter onvolledig, onjuist en onvoldoende zicht heeft op de historische realiteit van het geschil en op de juiste context van de juridische kwestie in de hele casus ,waardoor zijn vonnis niet juist hoeft te luiden.
- h. Zo'n vonnis neemt dan, door toedoen van een of beide advocaten, wel een loopje met de werkelijkheid. Maar het heeft wel externe rechtskracht voor beide partijen.
- i. De spelregels en de belangen van de desbetreffende advocaten bepalen dus de uitkomst van civiel procederen, niet de rechter op basis van de historische realiteit, de feiten en omstandigheden die zich voordeden en de juiste context van de juridische kwestie in de hele casus.
- j. De advocaten kunnen ook 'afleiden, camoufleren en uitdagen' in hun stukken. Achteraf weten zij precies wat is nagelaten door de tegenpartij en maken daar dan verwijten over. Alsof zij er daadwerkelijk bij zijn geweest destijds.
- k. Een veelvuldig voorkomend slothoofdstuk in het optreden van advocaten in de aanloop naar procedures is systematisch suggestief verdacht maken, het dreigen en het chanteren. Daar kunnen zij geen genoeg van krijgen.
- l. In de advocatuur is concurrentie nauwelijks aanwezig, des te meer gelden 'geheime' afspraken en onderlinge samenwerking.

Een buitenstaander, waaronder WBA, die dit 'spel' doorziet vraagt zich af hoe dit mogelijk is gemaakt door de wetgevende macht en in stand wordt gehouden door de (huidige) toezichthouders.

De advocaat in kwestie heeft wel een wettelijk monopolie achter zich staan en bedient zich van beschermingsregels als geheimhoudingsplicht en verschoningsrecht.

Ontkennen, verzwijgen en negeren van deze gang van zaken door alle deelnemers in deze sector is de garantie op continuïteit van dit georganiseerde systeem en georganiseerd verdienmodel.

En wie betaalt de rekening?

Is recht doen en recht spreken een toneelstuk met de advocaat als 'geheim' acteur en regisseur?

3. WBA standpunten.

Zie de afzonderlijke beschouwingen en brieven aan de partijen die onoorbaar werkten.

Bijlage

Datum:
5 februari 2015

Behandeld door:
J.G. Scholten

Kenmerk:
WBAwbdreproBeschouwingen

Inleiding.

Deze beschouwingen betreffen de procedure tussen:

1. ABN AMRO Bank N.V. te Amsterdam, eiser, vertegenwoordigd door mr. D.K. Greveling van Greveling Advocaten te Hilversum.
2. Van Tongeren Beheer B.V. te Haarlem, gedaagde, vertegenwoordigd door mr. B.G. van Twist en mw. mr. A.C. Turner van Van Twist Advocaten te 's-Gravendeel.

Het betreft de stukken:

3. dagvaarding van 4 mei 2010 (eiser)
4. conclusie van antwoord in conventie en conclusie van eis in reconventie van 18 augustus 2010 (gedaagde).
5. conclusie van antwoord in reconventie van 25 november 2010 (eiser).
6. tussenvonnis rechtbank Haarlem van 16 maart 2011 (169709 / HA ZA 10-709).
7. Verslagen c.s. van drie getuigenverhoren te weten 7 juni en 26 juli 2011 en 17 januari 2012.
8. Vonnis van 27 juni 2012 (169709 / HA ZA 10-709).

Het geschil.

Dit gaat over het krijgen van een vonnis ten gunste van de ABN Bank om Van Tongeren te veroordelen tot betaling van ca. € 77.000,- exclusief rente en kosten. Daarna kan de bank dit bedrag onbetwist incasseren. Van Tongeren betwist de betaling van dit bedrag omdat hij schade heeft geleden doordat de ABN Bank 'de verpanding van debiteuren' niet tijdig en niet juist heeft verricht.

Wat beschouwen we?

Wij gaan uitsluitend in op de beoordeling door de rechter van het geschil (met name de punten 4.8, 4.9 en 4.14 in het tussenvonnis van 16 maart 2011) en de gang van zaken en kwaliteit van de getuigenverhoren. Dat doen wij vanuit onze dossierkennis of vanuit de beschikbare stukken (met stellingen van de advocaten in hun dagvaarding en antwoorden etc.). Wij waren als bedrijfsadviseur bij deze procedure betrokken. Die stellingen van advocaten zijn beweringen die elk op zich staan maar onvolledige en onjuiste informatie kunnen bevatten en op 'halve waarheden' of fictie berusten. De feiten (punt 2) en het geschil (punt 3) in beide vonnissen laten wij hier buiten onze beschouwing. Deze zogenaamde 'samenvattingen' zijn al een bron van ellende omdat die niet volledig, niet juist en niet de hele waarheid / situatie omvatten maar een verkorte versie daarvan.

Van belang is vast te stellen wat er wanneer gebeurde.

De advocaten (m/v) proberen achteraf de posities van hun opdrachtgever, eiser enerzijds en gedaagde anderzijds, zo te sterk mogelijk voor te stellen. Maar zij waren er destijds, in 2009, niet bij.

Als bijvoorbeeld de curator van Van Tongeren Repro B.V. in juli 2009 een brief schrijft aan de ABN Bank waarin staat dat de verpanding van vorderingen (debiteuren) uit haar brief van 8 juli 2009 niet tot zekerheid kan dienen omdat registratie van de pandlijsten niet heeft plaatsgevonden, dan zal de later (!) ingeroepen advocaat van de ABN Bank, alles in het werk stellen om die 'verwijtbare nalatigheid' van de ABN Bank te verzwijgen, te negeren, te ontkennen en te relativieren in zijn stukken.

De advocaat van de bank doet dat door te stellen dat alle kritiek op de niet-registratie 'onjuist' is en niet relevant. Die ontkenningen en beweringen van hem hoeven helemaal niet juist te zijn, integendeel. Maar die ontkenningen moeten afschrikken en voorkomen dat er nog langer discussie blijft bestaan. En de aanhouder wint meestal, niet altijd. Vervolgens ontstaat het risico dat de benadeelde partij, Van Tongeren Beheer B.V., een advocaat raadpleegt. Dat is een risico want die te hulp gevraagde advocaat kan best

een 'relatie' hebben met dezelfde ABN Bank of met de advocaat van die ABN Bank. Dan heeft de te hulp geschoten advocaat van Van Tongeren Beheer B.V. een 'dubbele pet op' waarvan u niet op de hoogte bent noch op de hoogte komt, want u gaat ervan uit, en vertrouwt erop, dat zoiets in Nederland niet gebeurt. U vertrouwt erop dat zoiets niet voorkomt. Wel dus! Samen komen de advocaten er wel uit. Volgens de regels van de Nederlandse Orde van Advocaten kan en mag dit niet maar komt het verschijnsel dagelijks vele malen voor.

Het is vervolgens aan de rechter de 'feiten' ter achterhalen die in de procedure beschikbaar moeten komen om tot een juiste beoordeling daarvan in relatie tot de wetgeving te komen. Dat de advocaten elk voor zich, of samen in overleg, kunnen bepalen wat de rechter wel en niet tot zijn beschikking krijgt is al dubieus. Dat zij ook nog de getuigenverhoren kunnen manipuleren is nog dubieuzer.

Tot slot gaat het om de kern van de discussie in dit geschil.

Die draait om:

- a. Vonnis van 16 maart 2011: onder andere de punten 4.8, 4.9 en conclusie 4.14.
- b. Vonnis van 27 juni 2012: onder andere de punten 2.3 en 2.7.

Feitelijke overwegingen.

- c. 20 mei 2009: gesprek op de ABN AMRO bank, uitleg procedure verpanding en die gevolgd.
- d. 4 mei 2010: dagvaarding en 'verweer' tegen niet-verpanden.
- e. 16 maart 2011: vonnis: bewijslast bij Van Tongeren om toezegging 'registratie' hard te maken.
- f. februari 2012: getuigenverhoren afgerond, senior accountmanager dhr. Kleiterp weet zich 'niets relevants te herinneren' van de afspraken uit het gesprek van 20 mei 2009 (c).
- g. 27 juni 2012: vonnis luidt: dat 'bewijs' niet is geleverd en Van Tongeren wordt veroordeeld.

Nadere analyse.

- h. '**Achteraf**' betwist de ABN de 'verpanding' voor het eerst in haar dagvaarding (c versus d).
- i. '**Achteraf**' blijkt dat Van Tongeren de door ABN Bank voorgeschreven procedure tot verpanding tijdig en juist heeft gevolgd om tot rechtsgeldige verpanding te komen in wederzijds belang (b).
- j. Van Tongeren mag dan gerechtvaardigd verwachten dat 'registratie' door de ABN Bankkantoor Amsterdam als gebruikelijk en procedureel tijdig plaatsvindt.
- k. Dan moet de ABN Bank 'bewijs' leveren waarom zij niet tijdig en volgens haar vigerende procedures heeft geregistreerd. Het ABN Bankkantoor in Amsterdam heeft dit verzuimd te doen direct na ontvangst van de pandlijsten zoals achteraf duidelijk werd.

De rechtbank oordeelt onbegrijpelijk en ongeloofwaardig in dezen door in het tussenvonnis van 16 maart 2010 Van Tongeren het 'bewijs' te laten leveren dat de ABN Bank 'toegezegd heeft dat registratie door de bank zou plaatsvinden'.

In de brief van de ABN Bank van 8 juli 2009 dient zij haar vordering in bij de curator van Van Tongeren Repro B.V. en claimt de ABN Bank separaat de 'verpanding van alle vorderingen op derden' tegenover de curator van Van Tongeren Repro B.V., inclusief een kopie van de

bewijsstukken daarbij. Dit is het ultieme bewijs dat de ABN Bank de verpandingsafspraken intern en extern erkende en regulier uitvoerde zoals gebruikelijk is in dezen.

l. 'Bewijs' leveren kan niet rechtens aan Van Tongeren worden opgelegd (e)!

m. Spraakverwarring tussen 'verpanden' en registreren. Registreren is onderdeel van verpanden.

n. Is het aanvullend nodig het feit vast te stellen dat de getuige van de ABN Bank, dhr. Kleiterp, in zijn hoedanigheid van 'senior accountmanager van de ABN Bank voor Van Tongeren c.s.' 'zich niets weet te herinneren' van het gesprek en de daaropvolgende handelingen (c)? Deze getuige was en is de enige persoon die wist en weet hoe de procedure in 'Amsterdam' zou moeten verlopen en was op de hoogte van het belang en de noodzaak van de rechtsgeldige verpanding.

o. Is hier sprake van dwaling door de rechtbank inzake het vonnis van 16 maart 2011 (4.14)?

Immers, de ABN Bank 'betwist dat een toezegging tot registratie' is gedaan maar die betwisting is 'onzin' als de reguliere procedure van de ABN Bank wordt gevolgd door het ABN Bankkantoor in Amsterdam, in welke procedure 'registratie' een bekend en onbetwist, vaststaand onderdeel is om aan wettelijke eisen te kunnen voldoen van rechtsgeldige verpanding. Zulks blijkt tevens uit de brief van de ABN Bank aan de curator van Van Tongeren Repro B.V. gedateerd 8 juli 2009!

En 'achteraf' blijkt dat het ABN Bankkantoor in Amsterdam de tijdig registreren heeft verzuimd te doen.

Van Tongeren heeft aan deze Amsterdamse procedure part noch deel gehad omdat Van Tongeren er gerechtvaardigd op mocht vertrouwen dat het ABN Bankkantoor Amsterdam dit verpanden conform de officiële procedure, dus inclusief registreren, zou doen. De ABN Bank heeft nimmer tegenover Van Tongeren verklaard dat Van Tongeren nog in actie moest komen! Daar is geen verklaring van senior accountmanager dhr. Kleiterp van de ABN Bank voor nodig!

Samenvatting en conclusie.

- f. Als de ABN Bank bij de curator de 'verpanding van alle vorderingen op derden' claimt in haar brief van 8 juli 2009, en die claim voorziet van de vereiste bijlagen, dan geeft de ABN Bank daarmee expliciet aan dat zij de betwiste verpanding zelf, intern en extern, ondubbelzinnig erkent en zelf procedureel regulier uitvoert c.q. claimt.
- g. Dat de ABN Bank een jaar later in de rechtbankprocedure stelt dat de ABN Bank 'registratie niet heeft toegezegd', omdat tijdige en reguliere registratie door het ABN Bankkantoor Amsterdam is verzuimd, is niet relevant, niet terzake en zelfs misleidend.
- h. Dat de rechtbank, naar aanleiding van de stelling van de ABN Bank dat 'registratie niet is toegezegd' de bewijslast bij Van Tongeren legt, is niet begrijpelijk en niet geloofwaardig, in de wetenschap dat de ABN Bank in haar brief van 8 juli 2009 expliciet aangeeft dat zij de betwiste verpanding zelf, intern en extern, ondubbelzinnig erkent en zelf procedureel regulier uitvoert c.q. claimt.
- i. Dat de ABN Bank niets te verliezen had, noch te verliezen heeft, en dat de ABN Bank zelfs belang had bij, rechtsgeldige verpanding, en dat door de 'houding en het gedrag' van de ABN Bank zeer grote financiële schade is ontstaan bij haar kredietrelatie Van Tongeren Beheer B.V..
- j. De drie getuigenverhoren nutteloos werden door de getuigenis van dhr. Kleiterp dat die 'zich niets weet te herinneren' en dat die laatste getuigenis een staaltje van zuivere manipulatie betreft ten gunste van de ABN Bank.

Op grond van deze samenvatting en conclusie stellen wij vast dat:

- 2. ABN AMRO Bank N.V. te Amsterdam, en
- 2. mr. D.K. Greveling van Greveling Advocaten te Hilversum, en
- 3. mr. B.G. van Twist van Van Twist Advocaten te 's-Gravendeel, en
- 4. mw. mr. A.C. Turner van Van Twist Advocaten te 's-Gravendeel, zowel gezamenlijk als ieder afzonderlijk niet te vertrouwen zijn en niet betrouwbaar zijn te noemen.

5. Rechtbank Haarlem niet begrijpelijk en niet geloofwaardig heeft geoordeeld en dwaalde in dezen.

Waagmeesters Bedrijfs Advies
J.G. Scholten